

31.03.2020 r.

Tradycja Palmowej niedzieli.

1. Przeczytajcie tekst, z którego dowiedzie się, skąd pochodzi zwyczaj święcenia palm.

Dawno temu, kiedy Pan Jezus wjeżdżał na swoim osiołku do Jerozolimy, ludzie witali go i na jego cześć machali gałązkami z drzewa palmowego. Na pamiątkę tego wydarzenia ustanowiono Niedzielę Palmową, dawniej nazywaną „Kwietną” lub „Wierzbną”, gdyż gałązki wierzbowe pokryte baziami zastępowały w Polsce gałązki palmowe. Wierzbowe bazie przystrajano bukszpanem, kwiatami i kolorowymi wstążkami.

Obecnie palmy, w zależności od regionu Polski wykonuje z kolorowych suszonych kwiatów i ziół, różnobarwnych kwiatów z bibułki. Największe palmy w Polsce wykonuje się na Kurpiach we wsi Łyse. Mają one nawet kilka metrów długości.

Poświęcone palmy wielkanocne miały chronić ludzi, zwierzęta i domy przed wszelkim złem, chorobami, nieurodzajem. Poświęconą palmę traktowano z wielkim szacunkiem. Dawniej istniał zwyczaj, że kto pierwszy wstał w tym dniu mógł palemką wysmagać innych domowników i nikt nie powinien się za to obrazić. Po przyjściu z kościoła dotykano taką palmą wszystkich a szczególnie dzieci, aby przez cały rok były zdrowe i posłuszne:

„ – Nie ja biję,
wierzba bije!

Za tydzień Wielki -dzień!

Za sześć nocy Wielka –noc!”

Istniał również zwyczaj połykania bazi. Mama urywała z palmy kilka bazi i nakazywała je zjeść wołając: - Od gardła! Od brzucha! Od wszelkiego bolenia! Poświęconą palmę zatykano za ramę świętego obrazu lub umieszczano nad drzwiami aby chroniła dom i jego mieszkańców przed ogniem i piorunami, i przechowywano do następnego roku.

2. Prześlałam Wam w załączniku ilustracje przedstawiające największe palmy. Zobaczcie, jak one wyglądają. Do ich wykonania potrzeba wiele godzin pracy.

3. Narysujcie coś dowolnego, coś co zapamiętaliście z dzisiejszego zajęcia.